

הגליון מוקדש לעילוי נשמת
אסתר בת נזנין
רחמים בן חוכי יוכבד
אליהו יעקבי בן שרה
ציון בן נאזה
אשר בן רות
ת.נ.צ.ב.ה

נווה מיכאל

לעילוי נשמת מרת גילה בת רחל אסנת ז"ל (נפטרה בג' מנחם אב תשס"ג)
לעילוי נשמת מאיר בן מזל ז"ל

פרשת ויקהל

משה רבינו ירד מהר סיני למחרת יום הכיפורים עם לחות הברית השניים.
נאמר: "ויקהל משה את כל עדת בני ישראל" (שמות ל"ה, א') כולם נאספים ומשה מזהיר אותם על שמירת שבת ועל תרומות עבור מצוות בניית המשכן.
אנו רואים שהקב"ה חפץ שלכל יהודי ויהודיה יהיה חלק בבניית המשכן וכל אחד יכול לתת כמה שרוצה ומכל הלב. שנאמר: "קחו מאתכם תרומה ליהוה כל נדיב לבו וביאנה את תרומת יהוה זהב וקסף ונחשת" (שמות ל"ה, ה') יתרה מכך נתנו אפשרות לכל יהודי ליצר בכוחות עצמו, שנאמר: "וכל אשה חכמת לב בנדיה טוו ויביאו מטוה את התכלת ואת הארגמן את תולעת השני ואת השש, וכל הנשים אשר נשא לבן אתנה בחכמה טוו את העזים (שמות ל"ה, כ"ה-כ"ו) מסופר כי היו עזים עם שיער ארוך וטוו את השיער שלהם שעדיין היה מחובר לעזים אשר חיים.

הנשיאים הביאו את אבני השוהם ואת אבני המילואים לאפוד ולחושן, יש אומרים שכתוב נשיאים בלי האות י' משום שהעננים הביאו את אבני השוהם והמילואים. רש"י מפרש בשם רבי נתן, שהנשיאים אמרו: "יתנדבו ציבור מה שמתנדבין, ומה שמחסרין - אנו משלימין אותו". לאחר שהנשיאים ראו שבני-ישראל כבר הביאו את כל הדרוש, החליטו להביא את אבני השוהם.

הקב"ה בחר בבצלאל בן אורי בן חור בן יהודה לבניית המשכן, ידוע שאביו חור נרצח ע"י הערב רב כאשר ביקשו ממנו לעשות עבודה זרה, וע"כ זכה בנו בצלאל לבנות את המשכן ואת כל כליו, שהמשכן נקרא 'אורו של עולם'.
בנוסף ה' נתן לבצלאל שותף לבניית המשכן, את אהליאב בן אחיסמך למטה דן. כביכול דן היה הפחות שבשבטים ומיוחס לבני השפחות, ולמרות זאת הוא היה מיוחס לרחל אימנו שנתנה את שפחתה בלהה ליעקב וממנו נולד דן, ואת כל זה הקב"ה עשה כדי שגם לרחל אמנו יהיה חלק חשוב בבניית המשכן.

אנו רואים שהקב"ה בחר דווקא בבצלאל בן אורי ובאהליאב בן אחיסמך בגלל הענווה והמידות הטובות שהיו בהם, ואף קיבלו מה' במתנה חכמה עצומה: להיות בקיאים בכל המקצועות. בייצור הכלים ותפירת הבגדים, שנאמר: "וְאֶמְלֵא אֹתוֹ רוּחַ אֱלֹהִים בְּחָכְמָה וּבְתוּבָה וּבְדַעַת וּבְכָל מְלָאכָה" (שמות ל"א, ג')

ידוע שכל חכמות העולם מקופלות בתוך התורה הקדושה, כאשר האדם לומד תורה ומתייגע בה, הוא זוכה לקבל כוחות וידיעות בכל תחומי החיים, וביניהם: בנדל"ן, רפואה, חינוך ילדים, שלום בית, ענייני מדינה וכו'. משום שכאשר יהודי עוסק בתורה הקדושה הוא נעשה חפץ של קדושה הגוף שלו נעשה מכונה רוחנית והוא חי מעל הטבע, כמו שראינו אצל חכמי ישראל בדורות האחרונים: הבבא סאלי, הרב מרדכי שרעבי, הרב עובדיה יוסף, הרב אלישיב ועוד רבים שהגיעו לרמות רוחניות עצומות שכל מה שיצא מפיהם היה קדוש, מבורך ונכון.

כאשר אדם לומד את מקצועות העולם, כגון: נגרות, מכונאות וכו'... הוא לומד שנים רבות עד שנעשה מומחה למקצוע, ואילו בתורה הוא מקבל את כל המקצועות במתנה. משל למה הדבר דומה? היה אדם אחד שעבר ליד חנות בדים וראה סוחר שקנה סחורה יקרה ב1000 דולר. לאחר ששילם הסוחר - בעל הבית ארז לו את הסחורה וקשר בחבלים בחינם. ראה העובר אורח שבעל החנות נותן לסוחר חבלים בחינם וביקש גם לעצמו 100 מטר חבל. המוכר הסכים רק בתשלום של 100 שקלים, התפלא עובר האורח ושאל: "מדוע לסוחר נתת בחינם", ענה לו: "הסוחר קנה סחורה יקרה ולכן האריזה חינם ואילו אתה רוצה רק אריזה ולכן עליך לשלם". התורה משולה לסחורה היקרה שקונה העשיר ומקבל את העטיפה בחינם, העטיפה אלו ידיעות העולם והמקצועות שכתובות לנו. במשלי נאמר: "סִדִּין עֲשֵׂתָה וְתַמְכֵר וְחָגוּר נִתְּנָה לְפַנְעֵי" (משלי ל"א, כ"ד). הסדן- זו התורה, החגור- זו האריזה והחבלים שניתנה לסוחר בחינם, כמו שניתנו בחינם ובמתנה ידיעות רבות וחכמת החיים לאדם הלומד את התורה.

בהמשך הפרשה אנו רואים שבנות ישראל הביאו למשה תרומה של מראות אשר היו עשויות ממתכת חלקה כמו המראות של ימינו, משה רבינו לא רצה לקבל את המראות כי חשב שהן נעשו להתייפות ליצר הרע וזה גנות שייכנס לתוך המשכן.
אמר לו הקב"ה: 'מראות אלו חביבות עלי, שבנות ישראל היו מתייפות ומתקשטות לבעליהן בזמן הקושי במצריים ובזמן עבודת הפרך כדי לשמח את בעליהן שימשיכו לחיות ולהביא ילודה לעולם'. אנו רואים כמה חשוב להרבות אהבה בבית ולדאוג לשלום בית בין האישה לבעל ולילדים, גם עצם בניית המשכן הינו על מנת לאחד את עמ"י, כולנו שווים וחייבים להיות מאוחדים.

יהי רצון שנוכה לגאולה השלמה, ביאת המשיח ובנין בית המקדש
שבת שלום ומבורך
הרב סימן טוב אלי

